

inter has personas naturalis ratio, ac pie-
tas successionem inducit, vt probant
prefata lura, & l. cum ratiō 7. ff. de bon-
damātor Socin. in d. l. quod de pariter, n.
7. vers. Aliquando, quem D. Couar. lequi-
tur in plementi.

48 Exceptio ciudem regulæ est, quod
habetur in d. l. qui duos ḡ. cum in bello, vbi
p. extinuit piter ante filium mortuus
ex conjectura nuper tradita, et si de suc-
cessione reciproca eorum, qui decele-
runt, non agatur, sed hoc ita ab Impera-
tore constitutum est humanitatis intul-
tu, vt luxuosa hæreditas ad matrem per-
ueniret, Menoch. n. 23. vers. Terti. itaque,
Curt. lun. in l. pectibus, num. 40. C. de
impub. & alijs, Alciat. lib. 10. parergo, cap.
9. Costa in d. ḡ. Cum in bello, verbis, Diuus
Adrianus credi. it. & alijs communiter.

49 Illud autem quod dictum est, quoties
de successione reciproca tractatur inter
parētes & liberos. Intelligi impuberem
prius decelesse, limitatur, cum ei datus
est pupillaris substitutus & extat mater,
nam huius fauore contrarium est dicen-
dum. Iciliēt patrem simul morientem
non superuxile pupillo, ne per illum ge-
nitrix à filii excludatur iuris creditate, quod
colligunt ex d. ḡ. cum in bello, Menoch.
num. 34. Alciat. d. cap. 9. Ied. & Idem vlt-
detur dicendum, licet non sit substitu-
tus, sed venientes abtestato ad bona pa-
tris, quoniam eadem ratio reperitur, &
sic potest ampliari, tū intelligi d. ḡ. Cū
in bello, vt procedat, licet filius sit im-
pubes.

50 Est istud addendum, quod si admitt-
atur quoconque cāu p̄fumptio, quod
impubes ob fragilitatem ante decelesse,
procedet, quanvis iam pubesceret, si pa-
rum ab impuberitate distet, nam quod
animi & corporis vires inter pupillum,
& qui proximus est pupillari extat nullus
dignoscitur differēta, atque ita Socin.
in l. mulier num. 10. & in ver. Præterea, ff.
de reb. dub. tradidit, puerilā decimē an-
norum ante parentem mortuam esse
p̄fumēdum, si simili pereat, sic Me-
noch. num. 33.

Num. 9.

51 Alla itidem exceptio ad præmissam
regulam traditur in l. inter sacerorum 26. ff.
de paci. dorab. vbi filius ante matrem
mortuus p̄fumitur, quod ex eo pro-

uenit, quia res aliter expediri non pote-
rat, vnde ad verisimilem conjecturam
venire, necesse fuit; stipulatus enim fue-
rat vir totam cotem, si filius anniculus
matris superiuiceret, & partem si ante ip-
lam proles periret, calus autem mortis
simultanea fuit omisus, sed quoniam
contrahentes voluerunt omnimodo ma-
ritum totale lucrum percipere, aut tor-
dos, aut pars eius debebat illi praefari, in
quo dubio Conclusus, secundum quod
vero similius erat, illum calum decidit
arbitratus, anniculum ante matrem in
coſlētu perfisse, ad quod & regula iuris
mortuus est iuxta quam in obcloris mini-
mum est sequendum l. semper 9. ff. de reg-
iūr. & sic partem doris duntaxat debet, &
reloluit.

Vers. Nam id dictum. Ibi: Aut plane pos-
sumus fateri.

Nequaquam hoc fatendum est, et si plures
sic fentiant, cum oblitero exp̄fusus
textus in d. l. sed & in illo, vbi papillus
non pr̄sumitur ante substitutum mor-
tuus, cum uterque simili extinctus est.
Neque audiendus est Menoch. num. 19.
sentens, ibi etiam substitutum fuisse pu-
pillum, quod mera diuinatio est, cum ex
textu misimè polsi colligi, & non est,
quod nos compellat ad huiusmodi ex-
p̄sumptionem admittandam, cum iam ra-
tionem a signauerimus specialiter d.
l. Inter sacerorum, qua maximè in contra-
rium vrgebat. & D. Couar. compūit, vt
abeat, qua recte tradiderat supra, hic de-
ciat.

Ibi: Ex quo constat Bartolum.
Hanc Bartoli distinctione reiecmus,
suprā num. 38. ex alijs.

Num. 10.

Si filius etiam pubes cum patre liber-
to simili decedat, non p̄gūmitur super-
iuere, quanvis de paterna successione
tractetur, vt patronus admittandus, cuius
fauore hoc ita est specialiter constitutus,
Bart. in d. l. quod de pariter, l. 2. vers. Aut
pubes, Dyn. in d. l. qui duos, & si cum filio,
vbi Donec. Curt. lun. in l. pectibus, n. 4. C.
de impub. Menoch. n. 37.

Quod restrīngitur, vt non habeat lo-
cum in hætude patroni, Menoch. num.
39. Bart. in d. ḡ. Si cum filio, Socin, ibi col.
vlt.

vlt. de quo dubitari maximè potest, si sit
ex liberis, argumento §. 1. inst. de fidu-
cia, tutel.

Ibi: Quo in loco sentit.

35 Decisionem, d. §. Si quis autem, non
procedere, si ascendens fecisset substitu-
tionem, de qua ibi, sed quod substitutus
excluderetur, admisit regula d. l. qui
duos, & vlt. docuit Menoch. n. 28. vers.
Hunc casum, quod non omnino artidet,
cum in eo calu cestet fauor eorundem
ascendentium, & delendentium, & te-
stator cæceris omnibus substitutum pre-
tulerit, vt diximus suprā num. 46. de quo
num. 23.

Vers. Omnibus his adamus.

36 Quod viro, & feminā codice naufra-
gio, rāina, vel alio infortunio peremptis,
præsumatur illa prius obijisse propter
fragiliorem sexus naturam, multi ten-
tunt, vt Signor. conf. 15. Specular. tit.
de procuratorib. §. 1. vers. Vigesimo quinto,
Dec. in l. 2. num. 44. ff. de reg. iur. Palac.
Rub. suprā d. §. 74. in princip. Tirachel. de
legib. connubialib. l. 3. num. 5. & alij lau-
dati, suprā num. 7. contrarium tamē veni-
tius est, vt D. Couar. docet in præsenti,
& tenet Pacian. d. lib. 2. cap. 8. num. 14.
vbi disputat, Menoch. d. pres. 50. num. 14.
Sadolet. suprā Fontanel. d. class. 4. glo. 7.
part. 2. num. 45. Nam quod vlti robu-
ris natura sit, quam feminæ, perpe-
tuum nō est, cum pasim fortissimum
mulier fiat mentio, vt testantur Pacian.
n. 15. Tirachel. vbi proxime, l. 1. nu.
1. 2. 3. & huic accedit, qui existimat, for-
minam in vulneribus sustinendis viro
fortiore est, quos tamē supra repro-
barimur. Præterea quanvis concedatur,
qualemque est conjecturam, quæ
dictet, virum diutius vivere posse, hæc
fūsiciens non est, vt juris p̄fumptio
inducatur, vt in simili ratio incinatur Me-
noch. d. lib. 5. pres. 5. l. num. 22. 23. atque
ita culus interfuerit ad fundandam luam
intentionem, sciemam ante virum sue-
cubuisse, id teneret probare. His lungen-
da sunt, quæ diximus suprā nu. 2. ex qui-
bus omnibus ita est, tenendum non ob-
stante, l. 1. 2. tit. penult. part. 7. quæ expre-
sum refutatur, cui D. Couar. eo modo,
quo potest respondet, scilicet ibi defi-
ce intentionem corrigit, las communie-
ne in legislatore.

AD CAPV G

Octauum.

SUM MARI V M.

- 1 Qui de materia fusē tractarunt.
- 2 Pœna quotuplex, & n. 5. 4.
- 3 Etias definitio.
- 4 An iustum sit, vt vnu pro alterius deli-
cto coercentur? cum numer. seqq. vlt. que
ad 15.
- 5 Pœna vindicativa culpam semper sup-
ponit.
- 6 Inocentes puniri, iniugum s.
- 7 Bruta etiam ob nefanda flagitia puniun-
tur, 18.
- 8 Inanimata etiam destruuntur.
- 9 Verbum, visitare, in sacris literis quomo-
do accipiatur.
- 10 Deum innocentes ob alitorum scelerū ex-
tinxisse, demonstratur.
- 11 Iure humano constitutu non potest, vt quis
pro alterius crimen corporaliter ple-
ctatur.
- 12 Sententia Imperatorum in l. quisquis, C.
ad leg. Iul. Maieflat reprobatur.
- 13 Iuslē lex humana ex causa potest irrogare
pœna non corporalem liberis delinquen-
tium, & quare, num. 24. 25.
- 14 Nunquam Deus pro alienis peccatis pœ-
nam p̄situdinem infligit, nec ab homine
imponi potest, n. 27.
- 15 Irregularitas quando pœna censetur.
- 16 Quorundam Sacra Scripturā locorum,
qua sunt apud D. Couar. interpretatio
remisiū.
- 17 Theodosij Imperatoris faciūlum refutatur.
- 18 Quibus pacis hereticorum descendentes
afficiantur, & quedam notabilis circa
id adjiciuntur, usque ad num. 37.
- 19 De pœnis adulteriis liberis admittentium
crimen Iesu Maieflatū humana, & n.
39. 40.
- 20 Quis cognoscat an officium sit publicum;
ne ad illud descendens proditoris ad-
mittatur.
- 21 Qua nobilitate priuentur liberi reorum
Iesu Maieflatū.
- 22 Utrum in maioratum succendant,
ad num. 46.
- 23 An

- 47 An filii ob crimen lese Maiestatis à mā
tre commissum puniantur? 48 Nepotes vel leſa Maiestatis plectuntar,
& num. 49.
50 Qui filii propter crimen leſa Maiestatis à
parentibus patratur pœna afficiantur,
vſque ad num. 53.
54 Filii hereticorum utrum beneficijs Ecclesie
ſſicis priuulentur ad n. 57.
58 Qui prohibetur oſcia, vel beneficijs obti-
nere, non censetur obtentis priuari.
59 Infamia facti qui notatur, eti beneficia
Ecclesiastica aſsequi prohibeatur, iam
quaſta non perdit.
60 Heretici beneficijs Ecclesiasticis priuau-
tur, vſque ad num. 62.
63 Filii hereticorum ante crimes concepi-
tum penit ſubiectuntur ad num. 60.
70 Quid de filiis reorum leſa Maiestatis hu-
mane, & num. 71.
72 Filii utrum dignitate, vel nobilitate pa-
terna decorentur, ſainte eam adeptam
naſcentur. & an potior in ſucceſſione
fit, qui post patris dignitatē editus,
quam antea natus vſque ad n. 80.
77 Confirmationibꝫ noꝫ addit, ſed que
ſunt robore & ſimilitudine preſlat.
78 Solvit D. Conar ad argumentum Calde-
rii defenditur.
81 Valediſtutus irrogans pœnam pecu-
niariam pro alio crime ex iuſta
cauſa.
82 Item eſi quoad infamiam.
83 Iuſte poſeti ſtatuto precipi, vt pater pro
delicto filij intra legitimam tenetur, de
quo late vſque ad n. 91.
93 Parentibus vel filiis delinquentibus, ſi
bona corum conſcenſentur, que peculia
Fisco acquirantur, vel non, vſque ad
num. 103.
104 Si bona filiis publicentur ob crime, vi-
uo patre, legitime ad Fiscum non perni-
net, vſque ad n. 107.
108 Fisco mariti bona propter ipſius deli-
ctum occupante, dimida pars bonorum,
que matrimonio conſtanſe ſunt queſita,
eidem reſervatur.
109 Statuto caueri poſſet, vt omnia peculia
propter filiorum crime Fisco addican-
tur.
110 Parve ſolente pœnam pecuniariam pro
filio, quando poſit ſolutum in legitima
imputari, vſque ad n. 120.
121 Nemo poſſet ad pœnam corporalē, vel
spiritualē, pro alterius delicto obligare.

- 122 Carceratus cui imponenda eſt pœna pœ-
cuniaria, datus fideiſforibus, laxatur?
ſecus ſi corporalis, de quo vſque ad
num. 130.
123 Conſuetudine introduci potest, vt quis
pro alieno crime ad pœnam corporalē
ſe valeat obligare.
124 Idem ſtatuto ſtabili potest, de qui-
bus videas num. ſequuntur, vſque ad n. 136.
137 Excommunicationis ſententiam in uni-
uersitate hominum ferre prohibitū eſt,
vſque ad n. 144.
145 Excommunicatione maioris pro mortali
peccato iniungit nequit, vſque ad num.
148.
149 Sententia maioris excommunicationis
in universitate lata, nec nocētes ligat,
nil proferat à Pontifice.
150 Inter dicto Ecclesiastico vulneraſtas per-
ſonarum potest affici, & que compre-
hendantur, vſque ad n. 161.
162 Clivitas, qnē proprium Epifcopum in-
travit, Sede Epifcopali priuatur.
- Pœnam inſonti pro alterius
crime irrogari, licitum
ne sit.
- Circa, que hoc capite explicitantur ſu-
ſi differuntur. D. Thom. 1.2. queſt. 87.
vbi Theologi communiter, Abulensi. in
Ies cap. 6.7. & in Math. c. 5. a queſt. 320.
Pat. Petri. Hurt. de Mendoc. de fide, disp.
89. Pat. Sanchez. in Decalog. tom. 1. lib. 2.
cap. 27. cum ſeqq. Alfont. in Caffro de iuſt.
hereticor. punit. lib. 2. cap. 10. cum alijs.
Gutier. Canonice question. lib. 2. cap. 10.
Simanc. de Catholic. institutionibꝫ. tit. 29.
Farinac. de heret. queſt. 191. & de crimini
leſa Maiestatis queſt. 116. g. 3. Menoch. cof.
99. ex num. 207. Pat. Molin. de iuſt. & iur.
disp. 6.58. cum ſeq. Hieron. Gigas de cri-
minis leſa Maiestatis lib. 3. tit. de pœn. quas fi-
lii incurruunt. Decian. tract. criminis lib. 7.
cap. 41. cum alijs. Iul. Clat. in prax. criminis
ſ. Hæris, & ſ. leſa Maiestatis.
- Ibi: Quae pœnam innocentis.
Est neceſſario præmitteat, vt aper-
tius procedatur, pœnam eſte tripliſem.
medicinalē, ſatisfactoriam, & mēre
vindictiua. Prima, nulla præcedente
culpa, fuſtinetur ad utilitatem ipsius, qui

patitur, vel ob alium bonum finem, de
qua Ioan. c. 9. ver. 3. Neque hic peccauit,
&c. & cap. 16. ver. 33. ibi: In mundo preſ-
ſuram habebitis; Hibac. cap. 1. ver. 13.
Quare rſpicis contempores, & taces, cal-
cante impioſuſum ſe. Paul. ad Hebr. cap.
11. ver. 16. Alij vero ludibria, & verbera,
&c. De quo D. August. de Citt. Dei, lib. 4.
cap. 3. ibi: Nam iuſtis quicquid malorum ab
iniquis dominis irrogatur, nō eſt pœna crimi-
niſis virtutis exama. Pet. Gregor. syn-
tagmat. lib. 3.2. cap. 4. num. 4. lege etiam
humana huiusmodi pœna ſolet irroga-
ri, veluti cum quibusdam perlonis re-
rum in ualentinio interdictrū, l. 1.
ſi de manu inſtitibꝫ. Eadem lege inſtit. qui
& ex quibꝫ. c. 9. l. 1. in quibꝫ alien. l. 1. vel
non, hoc enim cum ſi voluntati contraria-
rum, pœna ratione habet, vt ex eius
definitiōne ſtatim tradenda contabit, &
priuari domini iure ſuo de prop. ijs
bonis d. Iponeadi, in quibus quicquid eſt
moderato, & arbitrio, l. in remandata 21.
C. mandat, tamen corundem gratia ita
conſtitutum eſt.

3 Secunda, laſtatoria ſciſcet, culpam
ſupponit, ſed non præcise illius, cui pœ-
na imponit, quām ſolent innocentes
ob aliena peccata ſuffinere, vt. Christus
Dominus. Itaſe cap. 5.3. ver. 4. Verē lan-
guore nobis iſperat, & dolore nobis iſ-
pet portauit, & ver. 5. Iuſt autem vulneratus
eſt propter iniuitas nostras, attritus eſt
propter ſcelera noſtra, & ver. 8. Propter ſce-
lus populi mei percussi eum. Paul. ad Ro-
man. cap. 28. ver. 32. Qui eriam proprio ſi-
lio ſuo non pepercit, ſed pro nobis omnibus
tradidit illi. Sic etiā legibus comparatu-
t̄, vt, qui dannum non dederunt ad illi-
lud retarcendum teneantur, l. 4. in ſin-
tit. 7. part. 5. l. 1. & per toruſ ſi de noxalibꝫ
actionibꝫ, & apud plures Reipublicas ita
iſtatutum eſt, quod iuſte fieri potest, &
probat D. Conar. in ſra hoc cap. num. 7. vb.
de nuiſimoſt ſtatutis ageadum nobis
erit.

4 Vindictiua tādem, qua ſola proprię
pœna nuncupatur, regulariter delictum
eius, cui inſertur, requirit, de qua lob
cap. 4. ver. 7. Quis unquam innocens perire,
aut quando recti deterrunt, quin poſtuſ vi-
di eis, qui operantur iniquitatē, & ſenit
dolores & metuunt eos ſante Deo, perijſſe, &
ſpirituſe eius eſe coniupros, Pto. m. 36.
ver. 25. Iunior fui, etc. in ſcī. ui, & nunquā
lib.

vidi iuſtum derelictum, nec ſemen eius que-
renſ pœnam. D. August. lib. 1. retraci. cap. 9.
omnis pœna, ſi iuſta eſt, peccati pœna eſt. Huc
iſpectant leges, vbi de criminibus co-
cendis trahuntur, qua extant ſub lib. 47.
digitor. Hanc pœna diuiniōne probat,
Pat. Valent. tom. 2. in 1. 2. diſp. 6. queſt. 7.
detert effect. peccati panē. 1. Pat. Beccan. in
ſumm. Theolog. ſcholastic. tom. 2. traſt. 2.
cap. 8. de pœna queſt. 2. Pat. Suar. tom. 1. in
1.2. traſt. 5. diſp. 7. ſeſt. 1. ex num. 5. Petr.
Greg. in ſuſ. vbi d. medicinali & vindica-
tiua, & cap. 1 agit de ety mologia, & no-
mē, pœna, & à Græco vocabulo dicitu-
ri, quod peccati uitionem significat, do-
cet.

Pœna igitur hæc proprieſt sumpti (de 5
qui in pœnali termo erit) eſt malum, ſue
incommodeſtum aliquod nature, aut voluntati
contrarium, quod eo fine infliguntur, & culpa
vindictetur. Quam definitionē ex D. Au-
gust. & Thom. deducunt, & exornant,
Beccan ſuſ. queſt. 1. num. 1. Valent. d. pueſt.
1. ver. 1. ſuſ. 1. diſp. 1. ſeſt. 1. ex num. 5. Petr.
Greg. in ſuſ. vbi d. medicinali & vindica-
tiua, & cap. 1 agit de ety mologia, & no-
mē, pœna, & à Græco vocabulo dicitu-
ri, quod peccati uitionem significat, do-
cet.

Ibi: Nam iniquas eſſe probatur.
1 Iniquum eſt, vt quis alieni peccati
pœnas innocens hui, non paucis Sacrae
paginae teſtimoniis potest comprobari,
Genet. cap. 1.8. ver. 25. Abſit a te, vt rem
hanc facias, & occidas tuſum cum impio.
Numer. cap. 16. ver. 22. Num uno peccan-
te contrā omnes ira tua defauit! Ierem. cap.
3. ver. 30. Sed unus quicquid in iniquitate
ſuam morietur. D. Paul. 2. ad Corinth. cap. 5.
ver. 10. Vt referat unusquisque propria
corporis, prout gefit, ſue bonum, ſue malum.
Et ad Galat. cap. 6. ver. 5. Vnuſquisque onus
ſuum portabit. Ex quibus, & uniuſibus Sa-
cri Interpretis communiter ſentiant,
nunquam Diuinam iudiciam, in inſontes
aliena criminis vindicate, de quo D. Hiero-
n. in Ezechiel. cap. 18. ſuſ. illud: Anima,
que peccauerit, &c. Ita dixerit. Non ideo
ſi filii punitur in tertiam, & quartam gene-
rationem, quia deliquerūt patres corum, cum
patres patruſ, qui fuerunt peccatores puniri
debuerint; ſed quia patruſ extiterunt amu-
latores, & oderunt Deum hereditio malo,
& impieſt, in ramos quoque de radice eſ-
cente. Cui tententia leſuſcribunt. D.
Chryſtostom. homil. 25. in Genet. Gregor.
lib.

lib. 5. moral. cap. 34. Anselm. de concept. virgin. cap. 25. Thom. 2.2 quæst. 108 art. 4. ad argument. Nicol. de Lyra in illud exod. cap. 20. ego sum Dominus Deus tuus fortis. &c. Suar. sup. d. fct. 1. nu. 9. 10. Hcct. Plint. in loc. proxime citat Ezechiel. pag. 249. Beccan. d. cap. 8. quæst. 3. num. 3.

Id ipsum humana ratiōnē legum autoritate potest affatim comprobari, cap. non debet 22 cum seq. de reg. iur. in 6. cap. Iudei 7. & per rotas 1. quæst. 1. 24. quæst. 3. lib. 10. tit. 9. lib. 1. Recopila. l. 9. tit. 3. part. 7. l. illud 9. ff de Senatorib. l. adoptiū. 8. 9. fin. ff de in ius vocāl. l. meritis 27 ff. solut. mat. in mon. l. finis ad Syllianam. l. post legatum 5. §. l. pater. ff. deijs. quib. ut indign. l. cum ratio 107 ff. de bon. damnatur. l. sp. pena 20 l. Crimen 26 ff. de pæn. l. 2. ff. nullum, l. sp. pris. 6. f. de Decurionib.

7 Quod nedum in poenit. sed etiam in ciuitibus obligationibus placuit. ut scilicet nemo pro alienis debitis teneatur, cap. unic de iur. in 6. l. 1. 2. 3. 7. tit. 17. lib. 5. Recopila. l. 15. tit. 10. part. 7. l. 1. & per rotum. C. m. lib. propat. & ne vxor pri. manit. l. prouidens 23. C. de Decurionib. lib. 10. l. vnic. C. ut nullus vicinor. lib. 11. l. hac definitione 12. C. de omni. agro desert. eod. lib. Atque ita iouistas esse leges, quæ. ut virus pro alio astringatur, precipiunt. docent Bald. in l. facinus, C. de pæn. Gigas dicit. tit. de pen. quæst. lib. 14. a. num. 12. Menoch. conf. 123 in addit. nu. 7. Cyriac. controveſt. forven. tom. 2. controveſt. 289. num. 2. Luc. de Penna in l. ture prouisum. C. de fabricis lib. 11. Callan. conf. 1. num. 4. Bobadil. in Politic. tom. 1. lib. 2. cap. 21. n. 250. Dueñas reg. 345. Crauet. temper. part. 4. princip. num. 157. Viui. commun. opinion. tom. 1. lib. 3. tit. 16. de inofſic. testamētum 55. Sard. decis. 49. num. 11. Ioann. Igne. in l. vlt. num. 44. ff. ad Sylianian Angel. in l. fallaciter. C. de accusatio-rib. Decian. sup. d. lib. 7. cap. 42. num. 47. 48. Roland. conf. 74. num. 20. 21. lib. 3. Bonacol. commun. tom. 1. lib. 4. tit. 6. num. 7. Becci. conf. 8. num. 20. Alciat. emblemata. 174. cuius inscriptio. q. aliis peccat. & alius ple. iur. & Ibi Claud. Minois. Contraria probatur, inſia ex num. 10.

Ibi. Cum criminis pena culpam necessario premittat.

8 Peccata vindicativa semper culpam supponit, & absque ista illa esse non potest,

l. illud offens. 131. ff. de verbis. significat. D. August. suprad. lib. 1. retract. cap. 9. D. Thom. 2. d. quæst. 108 art. 4. in solut. Menoch. de arbitriar. cuf. 18. 5. num. 4. Valent. d. punct. 1. vers. Quo postio. Cyriac. tom. 2. controveſt. 133. num. 35. & controveſt. 288. num. 1. Sard. deci. 277. num. 19. Thom. de Thomas. regul. 83. Augustin. Barbol. de axiomat. iur. axiom. 62 & 181. Thom. de BENE de immunit. Ecclesiastic. tom. 1. cap. 2. dubit. 4. sc̄t. 5. num. 2. Cened. ad lib. 6. Decretal collectan. 1. num. 2. Caruel. de iudice. tom. 2. tit. 3. disput. 8 sc̄t. 2. num. 14. Mari. Alter. de cenyur. tom. 1. lib. 5. disput. 8. cap. 3. vers. Respondeſt. si mecurer. Caruel. in Theolog. fundamen. nu. 1058. qui peccata a peccata distinguit. Imo. p. næc na culpa metas excedere nequit. cap. 7. l. illud autem de pen. in 6. de quo infra cap. prox. in princip. vbi D. Courat. docet, nā sunt correlative. Catt. sup. d. cap. 3. vers. Ultimum additum est. vbi latè premisam probat conclusionem.

Ibi. Deinde ē innocentem puniri.

Innocētes pœnit. afficer. ab omni in- re, ac ratione prorsus alienum est, quare prohibetur Exod. cap. 23. vers. 7. infontem. & iustum non occides. Quā legem Moyses in extremis agens Populo commendauit, telle Iosepho lib. 4. antiquitat. In- dœ. cap. 8. quem refert Menoch. d. conf. 99. num. 215. dicit cap. 1. 24. quæst. 3. l. 12. tit. 14. part. 3. Gutier. d. cap. 30. nu. 15. 16. Menoch. num. 216. Quod adeo intrinsece malum est, vt. si tyrannus vbi extiū minaretur, quod nō aliter effugi posset, nisi occidendo in fontem, potius omnes perire deberent, quam tale flagitium per petrate. Bonacol. oper. moral. tom. 2. disp. 2. de refut. q. vlt. punct. 7. n. 1. Pat. Molin. de iust. & iur. tom. 4. truct. 3. disp. 10. num. 4. Valent. tom. 3. in 2. 2. oīp. 5. de iust. quæst. 8. punct. 2. col. 11. 160. Pat. Hurtad. tom. 2. de Charitat. disp. 16. 9. de bello. sc̄t. 11. §. 100. Diana refut. moral. part. 5. truct. 3. refut. 23. Omnes tamen fatentur, posse eo casu ad liberandum le Rempublicam tradere hosti in fontem, quanvis certo sciaturn, ab eo occidendum. Imo si in iustitia publica obediens hoc casu innocens detrectet se defendendo, aut subtrahendo, iure occidi poterit, quia non obtemperando delinquit, vt obleruat Diana. vbi proximè cum debeat salutem communem pro-

priæ vitæ præponere, vt ex alijs dixi sup.

vbi esse de Fide affuerat. Alfonſ. à Castro dicit. lib. 2. capit. 10. Gutier. supr. numer. 18. Ojeda de incompatibiliſt. beneficiorum, capit. 23. numer. 104. Simanc. dicit. tit. 29. in principio. Auguttin. Barbol. in collectanea ad cap. non debet, numer. 3. de regul. iur. in 6. Anton. Gomez varia. lib. 3. capit. 2. numer. 13. Menoch. dicit. conf. 99. ex numer. 212. Petr. Gregor. d. cap. 4. num. 4.

Sicut etiam tam Canonis constitutio- nibus, quām ciuilibus aliena fecera in liberis, & alijs coercerent iulta de causa, capit. 1. de fil. Presbyteror. capit. non est nobis 11. de sponſib. capit. vergentis 10. de heretic. capit. nobis 27. & ibi glosa de simon. capit. 2. §. Heretic. capit. statutum 15. de heretic. in 6. capit. vnic. §. Contra natos de schismat. capit. vltim. §. Quod si quis de pæn. eodem lib. 6. cap. si quis 22. §. Filii. verò 6. quæst. 1. cap. cum multa 3. 15. quæst. 3. l. 1. & 3. titul. 3. lib. 8. Recopilar. l. 3. tit. 8. cod. lib. 1. 6. vers. Elas que dellos descendijen. tit. 27. part. 2. l. 2. titul. 2. l. 9. tit. 3. 1. part. 7. l. quisquis 5. §. 1. Cad. leg. Iul. Maiſtar. l. Diuo 11. C. de quaſionib. l. Imperialis 24. §. His illud. C. de nupti. Authent. Gazaros. C. de heretic. Quod iustissime feri polle probant text. in espl. sine culpa 24. de reg. iur. in 6. Menoch. de preſumpt. lib. 6. preſumpt. 56. num. 6. Cardin. Turt. eccl. in cap. undecimque 3. 56. diſiunt. Anton. Gomez vbi proximè. Catr. supr. capit. 11. Roxas sing. 66. Gutier. num. 25. Si- manc. vbi proximè. Ceall. quæſt. 63. Petrus Faber. ſemel. lib. 3. cap. 8. Quibus iun- gendi fuit laudandi inſia num. seq.

Num. 1.

Quod Diuino, & humano iudicio in ſitibus de caſis poſit ei, qui non delinquit, pro alieno delicto pœna irrogari, latiſ nuper tradita fudent, idemque expreſſim afferunt. Taich. lit. P. conc. 212. num. 41. Farin. in præz. quæſt. 24. nu. 154. Petr. Greg. sup. Caſtil. controveſt. lib. 4. cap. 103. num. 19. Gutier. sup. num. 26. Aug. Barbol. in collect. ad cap. renoniantes, num. 9. 22. diſiunt. & quod attinet ad iudicium Diuinum caſa querēda nō eſt, cū enim Deus sit abſolutus Dominus vitæ creatus, poſitq. pro suo arbitrio cā dona- re, vel auferre, poterit ex alieno peccato

L occa-

occasione sumere ad necem aliquius; ut inde suæ iustitiae leueras leges offendat. Hurtad. dicit. §. 2. Pat. Vazq. sup. disp. 135. cap. 1. nu. 5. Gutier. nu. 20. vers. Preterea, in fine. In quo est animaduertendum, has pœnastemporales quæ diuinus pro alienis criminiis inferuntur, ipsi patribus ad salutem spiritualem proficeret, vt probat D. Augustin. in Ios. cap. 8. ibi: *Vt si biles afflictiones hominum, sine morte, quoniam ijs, quibus ingeruntur, & obesse, & prodeje possunt, nouit Dominus in occulto prouidentie sue quemadmodum iuste quibusque dispenset, etiam cum aliorum peccatis in alios videtur velocijs, non Hurtad. vbi proxime, Gutier. num. 19. Menoch. d. conf. 99. num. 213. Simanc. d. tit. 29. num. 3.5. Petr. Greg. d. cap. 4. num. 4. Leges vero humanæ, nisi de cauila constet, ob quam in infantes vindicet factus alienum iniqualia habebuntur, nec seruari debent, vt noratur in d. cap. sine culpa, derig. iur. in 6. Olasc. Pedemont. decif. 88. num. 25.*

Ibi: Sic Leuit. cap. 20.
14. Leuit. cap. 20. vers. 15. ita legitur: *Qui cum iumento, & pecore coierit, morte muriatur; pecus quoque occidetur. Mulier, que succubuerit cuiuslibet iumento, simul interficiatur cum eo. Et hodie idem in praxi seruantur, de quo Ant. Gom. in l. 80. Taur. 35. vers. Aduertendum, Alfon. Castr. lib. 4. adueſ. hebre. verb. coitus, vers. Cottus cum iumento, Aluar. Pelag. de planci. Eccles. lib. 2. cap. 2. Menoch. contravers. illuſtr. cap. 96. num. 11. Roland. conf. 7. a princip. lib. 1. Clar. d. lib. 5. receptor. fons. Fornicatio. num. 27. & §. fin. quæf. 99. nu. 3. vbi Bald. nu. 10. Boer. decif. 3. 16. ex nu. 6. Roxas singul. 102. Caball. resolut. criminis tract. de homicid. nu. 181. Tiraquel. de pan. remperand. cauf. 49. n. 39. Turch. practicar. conclus. lit. C. conclus. 413. num. 30. 31. Matienç. ii dialog. relator. part. 3. capit. 64. num. 6.*

15. Quo casu animalis domino pretium soluendum est ex bonis rei, aut si non extens, ex pecunia Fiscali, docet Villar. in Ezechiel. cap. 18. D. Thom. i. 2. quæf. 87. art. 8. Adriani. quodlibet. 12. part. 1. & alios laudatos sup. nu. 6. 11.

16. Sed, & si homo, vel mulier, quæ se bru-

to turpiter commiscerit, aliqua de causa ultimo non afficiatur supplicio, adhuc animal extingui debet, ne sceleris nefarij memoriam resticeret, Tuschi. d. 3. o. Boer. sup. nu. 4. eti si displiceat Clar. dicit. quæf. 99. num. 8.

In sensibilia quoque ob delictum ab homini conamisum leges perire libet, veluti domu eius, qui laicæ Maiestatis reus condemnatur, cap. facilius in princip. de pan. in 6. l. 6. tit. 13. 4. 6. tit. 27. part. 2. cap. vnic. §. Receptatoribus, de pac. tenend. in vbi. feudor. Ant. Gom. d. cap. 2. num. 11. Aflitcils tit. que sunt Regalia, verb. & bona committentium, nu. 37. in 19. special. Parlador. ver. quotidianas. lib. 1. cap. ult. in princip. Gig. sup. tit. de pen. committent. criminis. Ies. Maiestat. quæf. 35. Bairard. ad Clar. d. lib. 5. §. Læsa Maiestatis, num. 25. vers. Decimunnonum, Farinac. de criminis. Ies. Maiestat. quæf. 116. §. 1. nu. 28. Petr. Greg. dicit. lib. 32. cap. 2. nu. 12.

Ibi: Olim sane apud Atheniens.

Aliquis in locis animalia, & si ratio-
ne careant, nec delinquere possint, puni-
ti viu receptum est, vt testantur, Clar. d.
nu. 8. Guid. Pap. decif. 238. qui alienerat,
se vidiſe Burgondie lucem fr. rca lupen-
sum, quoniam puerū necauerat, Turch.
lit. A. conclus. 332. n. 2. & aduersus ea ferri
lentientiam posse, docent post Albericū,
& Gandin. Gregor. Lop. in l. 24. glof. 7.
tit. 15. part. 7. Boutadill. sup. tom. 2. lib. 4.
cap. 5. num. 28. Petr. Greg. d. nu. 12. vbiait
Athenis ligna, lapides, & similia exter-
minata esse, quia delapla homines op-
prellerunt, quæ à iure Diuino originem
habuerat, Exod. 21. vers. 28. cuius loci pau-
lo superius meminit D. Couarr.

Ver. Secundo, quandoque.
Hanc conclusionem pluribus compro-
baulimus sup. num. 9. cum seqq.

Ibi: Hic vero locus, & si vari. Ad locum istum videas D. Hieronym. in Ezechiel. cap. 18. D. Thom. i. 2. quæf. 87. art. 8. Adriani. quodlibet. 12. part. 1. & alios laudatos sup. nu. 6. 11.

Ibi: Siquidem visitare Deum.
Verbum, visitare, in Sacris literis mo- 19
dò in malam modo in bonam partem
accipitur: nam Deus dicitur visitare, cum
bene-

beneficia conferit, jaut subuenit afflictis, Genet. 21. vers. 1. & 50. vers. 23. Exod. cap. 3. vers. 16. & cap. 4. vers. 31. Reg. lib. 1. cap. 2. vers. 21. Quibus in locis, & aliis pluribus visitare, in bonam partem furni-
tur. In malam vero verbum idem non minus frequenter viupratur, visitat enim Deus quando affligit, & tanquam index exigit pœnas, Exod. cap. 32. vers. 34. ibi: *Ego autem in die ultionis visitabo, & hoc per eum eorum Leuitic. cap. 18. ver. 25. Cuius fedeliter visitabo, & cap. 26. vers. 16. Visitabo vos velociter in egejate, & ardore. Ita & cap. 23. vers. 17. Visitabit Dominus Tyrum, & redetur eam ad mercedes suas. Ita Mal-
donat. sup. Luc. cap. 1. col. 923. Ita B. Et in hoc ultimo tenu accipiunt Expositores Sacri illius Exod. 20. Ego sum Deus Zelotes, &c. Prout videre est apud laudatos sup. num. 6. 11 quos sequuntur ex nostris Menoch. d. conf. 99. num. 210. Gutier. nu. 2. Augustin. Barboi. in collectan. ad cap. nō debet, nu. 4. de reg. iur. in 6.*

Ibi: Quām ob rem fatis inique.

Similiter sententiam Imperatorū qua 22

tenus ex indulgentia filiis reorum crimi-
nis læsa Maiestatis vitam concedere iā-
ctanter affirmant in d. l. qui quis §. 1. car-
punt Pat. Hurt. sup. §. 5. Vazq. e. 3. in fin. Alfon. Caſt. de iulf. h. eretic. punit. lib. 2. cap. 11. n. 6. Gutier. nu. 25. Menoch. nu. 216. Tamē minus recte probat Bald. in dict. l. qui quis, in princip. vers. Filii de misericordia. Declan. dicit. lib. 7. cap. 41. nu. 1. Farinac. in prax. tit. de criminis. Ies. Maie-
stat. quæf. 116. §. 3. num. 74. Ratio etiam, qua Legislatores videntur, utilis est, ibi: Patern enim debent perire supplicio, iniquitas paterni, hoc est, hereditarii criminis exempla meruntur. Tum quia hac præsumptio, quod liber parēt mores im-
mitentur, nō est efficaç, cum sapientia fal-
lat, vt proper tam innocens occidatur, Simanc. sup. tit. 50. n. 11. Menoch. de pre-
sumpt. lib. 1. q. 15. n. 25. Alciat. cod. trac. lib. 1. presump. 24. Tum etiam quoniam pœna
præcedere culpan nō debet, nec pro fu-
turo criminis quicquam puniri potest, vt
fusce probat Alfon. à Caſt. de pot. leg. pen.
lib. 1. cap. 3. vers. Vltimo additivis, à prin-
cip. Imo d. l. qui quis, dum in filios sta-
tuit, iniquam, nec in foro conscientia
seruandam sentiunt Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 30. n. 26. 27. Farinac. dicit. q.
116. §. 3. n. 145. Ceuall. d. q. 65. 3. ad finem:
qui plures referunt, quod probat Pat. Hurtad. sup. §. 5. cum seqq.

Addit.ad Couarruias.

Vers.Quarta,potest sanctissimi.

23 Potes lex humana penam bonorum, vel aliam, quae corporalis non sit, liberis ob parentum crimina irrogare, iusta interueniente causa, quam conclusionem probant iura cumulata, sup.num. 12. Pat. Vazqd. cap. 3. num. 11. Suar. sect. 1. num. 3. Menoch. conf. 99. num. 218. Gutier. na. 25 Alfon. à Calt. d. cap. 1. 11. Simanc. tit. 29. Ant. Gom. d. cap. 2. num. 13. August. Barb. in collect. ad cap. sine culpa, derec. iur. in. Clat. 4. quef. 86. n. 7. Farin. in prax. quasi. 24. num. 158. Tusc. lit. P. conc. 212. num. 50. Afflict. in constitut. Regn. Neapol. lib. 1. rubric. 2. num. 82. Dueñas reg. 345. inf. Hent. 14. Dec. in l. pl. num. 2. c. de pact. Boer. decis. 127. quicquid placeat Pat. Hurtad. sup. 9. 6. & alii, qui sentiunt, filios directo puniri non posse amissione bonorum, vel alii ob parentum delicta.

24 Rationem proximæ assertions, quæ hic D. Couar. probat, tradidit Cicer. lib. 1. epistola. ad Brut. epist. 13. ibi: Nec vero me fugit, quam sit acerbum parentum sceleris filiorum paenit. si sed hoc preclarus legibus comparatis est, ut charitas liberorum amicos per partes Reipublice reddetur. Eaque amplectuntur. Menoch. de presumpt. lib. 5. pres. 33. ex num. 6. vbi hanc porrisimam esse alienem. Gutier. vbi proxime, Sanctarel. de heret. c. 34. dub. 3. num. 23. vers. Octauio. Farinac. d. quef. 116. q. 3. n. 73. Caball. sup. cap. 149. num. 22. Neapodan. in constitutionib. Sicil. verb. ipsorum filij, vers. Cresco, quod legislator. Ambrol. Vigina. in tract. de heretic. quef. 20. num. 208. Simanc. d. tit. 20. Alfon. à Calt. vbi proxime, Pichard. in q. Publica autem, num. 15. inst. pro publice. Lotter. de re beneficiis. lib. 3. quef. 23. à num. 67. homines enim cum sciant, supplicium etiam post mortem permanetur in liberis, in quibus magis, quam in se ipso terrerunt, & cruciantur. Menoch. num. 8. & dictum est sup. lib. 1. cap. 2. num. 94. ab his facinoribus promptius abstinebunt, quæ in posteris suos sunt vindicanda.

25 Huic alia ratio communiter addi solet deducta ex d.l. quisquis, s. Filii, scilicet filios scelerata parentum vestigia repetitum, quibus similes futuri esse creduntur. Iohann. cap. 8. vers. 44. Vos ex parte diabolico, & defideria patris vestri facere vultis. Matth. cap. 7. vers. 18. Nō potest ar-

bor mala, &c. Authent. de referendar. Sac. palat. q. 1 ad fin. collat. 2. Fab. lib. 5. infi- tut. orator. cap. 10. Nam similes, inquit, pa- rentibus, ac maioribus suis filii plerumque cre- duntur, & non manuam ad honestè, turpiter que viuendum inde cause flunt. Cæl. Ro- digin. lib. 3. lection. antiquar. cap. 29. infine, sic ait: A flagitiis geniti ad delinquendum procliviores, magisque lubrici evadunt. Quid. lib. 4. metam.

Et patrū in filios abeunt cum semine mores. Vnde oportet, ipsos egere, & abieciā forte iordescere, vt minùs audaces euadant, quæ ratione admittunt Sanch. putas priore esse postorem. d.lib. 2. cap. 27. n. 13. Ceual. d. quef. 653. Farinac. supra, Menoch. Simanc. Calt. locis superrimè allegatis. Ant. Gom. d. cap. 2. n. 13. Au- gust. Barbol. in collectan. ad cap. non impun- tatur, num. 1. 1. quef. 4. & alii communite-

Vers. Quinta, pena eterna.

Nunquam Deus pro alienis peccatis²⁶ poenam spiritualem imponit. Hoc pro- batur ex adiunctis, sup. n. 6. nam ea Sacra testimonia de huiusmodi poena debent intelligi, de quo D. Augustin. d. q. 8. sup. 10. ibi: Penas vero inutiles, quia nescit, & prodidit non posuit, ita nullus. Deo iudice, pro alienis peccatis luit. Idem probatur, ex cap. tam itaque 8. 1. quef. 4. c. 1. 24. q. 3. Pat. Valent. sup. puncti. 2. in princip. Beccan. d. quef. 8. cap. 3. num. 3. Suar. sup. disp. 22. sect. 1. n. 9. Vazqd. d. dispu. 135. cap. 1. n. 5. Alfon. à Calt. aduers. heret. lib. 12. fol. 94. col. 2. Gutier. num. 18. Menoch. conf. 99. num. 207. 208. Orea. sup. cap. 23. n. 104. Simanc. tit. 29. num. 1. Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 91. vers. Tertio, & principaliter, Aug. Barbol. in collectan. ad cap. sine culpa, de reg. iur. in 6. Pet. Greg. d. cap. 4. n. 4.

Similiter ab homine nemio puniri po-²⁷ test pro alieno peccato, ea pena, quæ animæ directio noceat ad latum spiritualem, vt excommunicationem, cap. non imputantur 10. 1. quef. 4. cap. 1. 24. q. 3. Tusch. d. conclus. 212. num. 30. Pat. Suar. d. dispu. 22. sect. 3. num. 3. Gutier. vbi proxime, Menoch. num. 209. Alfon. à Calt. de inf. heretic. puni. lib. 2. cap. 11. D. Couar. in cap. alia, master port. 1. q. 9. num. 3. de f. Eccl. alia, de sentent. excommuni- nac. in 6. Barbol. in collectan. ad d. cap. non im- putantur num. 1.

Ibi:

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. VIII.

Ibi: Qualis est irregularitas.

28 Irregularitas, aut prouenit ex delicto, aut ex defectu, cum ex culpa procedit, poena dicitur, cum ex defectu, poena ratione non habet. D. Couar. in Clement. si furiosus in princip. de homicid. Alfon. à Calt. de poen. penal. lib. 1. cap. 3. vers. Vl- timo. additum est. fol. 18. Sanch. in Decalog. lib. 1. cap. 10. num. 42. ad medium, vers. Di- ces eam irregularitatem, & omnes commu- niter. Hec autem poena septe (spiritualis) dicit potest, non quod anima latu direc- te officiat, sed quoniam per illam homo inhabilitatur ad Ordines Ecclesiasticos sive secularia, l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Pat. Suar. de fide dispu. 24. sect. 3. à num. 4. Hurtad. sup. sect. 2. q. 10. Molin. de ius- dispu. 6. 8. n. 19. vers. Filij tamer. Sanch. in Decalog lib. 2. c. 27. ex n. 2. Diana resolu- moral. part. 4. tract. 8. resol. 73. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 11. n. 30. Gutier. de del- ict. q. 51. n. 1. Parlador. different. 108. n. 4. 7. Pet. Greg. syntagma. lib. 3. cap. 8. n. 3. Lorier. de beneficiis. lib. 3. num. 70. Men- och. conf. 808. n. 5. cum seqq. Ant. Gom. d. cap. 12. n. 4. Declan. lib. 5 cap. 45. num. 5- vers. Et hoc intellige, Clat. sup. 6. Heresim. 19. Simanc. d. tit. 29. n. 13. Greg. Lop. in l. 4. glos. 1. tit. 26. part. 7. Marecot. varia. lib. 2. cap. 35. n. 10. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 31. n. 8 & aliquæ obrinca be- neficia, sive fructus non faciunt, quia eis iure ipsi prouantur. Diana. Hurt. sup. Ric- cius. de in persona extragrem. Ecclef. exi- stentium. lib. 5. cap. 29. n. 2. Sanctarel. sup. cap. 35. dub. 22. n. 21. Penna in director. in- quist. part. 3. comment. 63.

Circa quod pernecesse erit hic adno- 32 tarare nonnulla. Primùm, hos filios hereti- corum, & nepotes irregularitatem con- trahere, itavt nec prima tonitura possint initiari, nam sub verbo, officiis publicis, quo fuis est Pontifex in cap. 2. 6. Heretici, de hereticis in etiam ubi hac lucut b. omibus Ecclesiasticis. Ordinibus remoti cœlentur. Hurt. vbi proxime. Pat. Suar. n. 3. Gutier. sup. q. 52. n. 1. Simanc. n. 17. Bonac. oper. moral. tom. 1. tract. decensur. dispu. de irregularitat. q. 3. punct. 7. num. 9. Saiced. ad Bernard. Diaz in prax. cap. 22. num. 22. Farinac. d. q. 191. num. 62. Aug. Barbol. in collectan. ad cap. 2. num. 5. de he- retic. in 6. Coninch. de sacrament. dispu. 18. lib. 10. cap. 45. Bouadill. in Politic. lib. 2. c.

10. n. 76. Menoch. conf. 98. n. 64. Cassian. in catalog. glor. mundi part. 1. considerat. 24. vers. 96. Pat. Suar. de charit. dispu. 13. sect. 7. n. 15. Farinac. in prax. part. 3. de pan. tem- perand. q. 97. n. 34. Aulies in cap. 1. Pretor. vob. mandamento n. 19.

Vers. Tertiò, ab eadem resolutione.

Cum de hereticorum poenis sit dispe- 31 rendum, quis hereticus sit, expedit ag- noscere ex tradendis infra lib. 3. cap. 1. à n. 6. Filii, ac nepotes eorum, qui Diuinæ Maiestatis leta crimen perpetrat (de of- fende humana intia dicendum est à n. 3. 8.) sunt inhabiles ad omnia mun- cira officia, & beneficia Ecclesiastica, sive secularia, l. 3. & 4. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Pat. Suar. de fide dispu. 24. sect. 3. à num. 4. Hurtad. sup. sect. 2. q. 10. Molin. de ius- dispu. 6. 8. n. 19. vers. Filij tamer. Sanch. in Decalog lib. 2. c. 27. ex n. 2. Diana resolu- moral. part. 4. tract. 8. resol. 73. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 11. n. 30. Gutier. de del- ict. q. 51. n. 1. Parlador. different. 108. n. 4. 7. Pet. Greg. syntagma. lib. 3. cap. 8. n. 3. Lorier. de beneficiis. lib. 3. num. 70. Men- och. conf. 808. n. 5. cum seqq. Ant. Gom. d. cap. 12. n. 4. Declan. lib. 5 cap. 45. num. 5- vers. Et hoc intellige, Clat. sup. 6. Heresim. 19. Simanc. d. tit. 29. n. 13. Greg. Lop. in l. 4. glos. 1. tit. 26. part. 7. Marecot. varia. lib. 2. cap. 35. n. 10. Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 31. n. 8 & aliquæ obrinca be- neficia, sive fructus non faciunt, quia eis iure ipsi prouantur. Diana. Hurt. sup. Ric- cius. de in persona extragrem. Ecclef. exi- stentium. lib. 5. cap. 29. n. 2. Sanctarel. sup. cap. 35. dub. 22. n. 21. Penna in director. in- quist. part. 3. comment. 63.

Circa quod pernecesse erit hic adno- 32 tarare nonnulla. Primùm, hos filios hereti- corum, & nepotes irregularitatem con- trahere, itavt nec prima tonitura possint initiari, nam sub verbo, officiis publicis, quo fuis est Pontifex in cap. 2. 6. Heretici, de hereticis in etiam ubi hac lucut b. omibus Ecclesiasticis. Ordinibus remoti cœlentur. Hurt. vbi proxime. Pat. Suar. n. 3. Gutier. sup. q. 52. n. 1. Simanc. n. 17. Bonac. oper. moral. tom. 1. tract. decensur. dispu. de irregularitat. q. 3. punct. 7. num. 9. Saiced. ad Bernard. Diaz in prax. cap. 22. num. 22. Farinac. d. q. 191. num. 62. Aug. Barbol. in collectan. ad cap. 2. num. 5. de he- retic. in 6. Coninch. de sacrament. dispu. 18. lib. 10. cap. 45. Bouadill. in Politic. lib. 2. c.

dub. 7. n. 51. Dian. part. 4. tract. 2. resolut. 45 Sanch. sup. cap. 28. n. 7. qui plures cōgēsīt, sed in Ordine fūcepro ante patris condemnationem poterunt ministrare, Sanch. num. 10.

33 Secundum, sicut à beneficijs, ita & à pensionibus Ecclesiasticis illi repellūtur, ne eas valeant obtinere, Sanch. num. 35. Dian. vbi proximè, vers. Notandum, Garcia de benefic. tom. 2. part 1. cap. 10. §. 1. num. 74. Gigas de pensionib. quest. 94. num. 7. Farinac. num. 60. Lotter. num. 82. vers. Nihilominus.

34 Tertium, propter hæreticum parentum liberos iuris infamiam non incurre, quia nullibi reperitur talis poena ipsiis imposta, Pat. Suar. sup. num. 7. Hurtad. §. 17. Menoch. d. conf. 208. n. 44. Sanch. cap. 28. num. 4. 5. vbi disputat, quæ sententiā etiā etiā iuris principijs validè conueniat, oppositi communiter recepta est, camque ampliuctuntur cum D. Couar. impressi, Farinac. d. quest. 191. num. 22. Merlin. vbi proximè. Ant. Gom. in l. 40. Taur. num. 91. vers. Tertio & principali, Molin. de primogen. lib. 4. cap. 11. num. 50. Simanc. tit. 9. num. 268. Cantera in questiōnib. crimin. tit. de quest. tangentib. punition. delict. c. 1. num. 11. Pat. Molin. sup. num. 25. Peña in decretor. part. 1. cōment. 4. vers. Hec autem infamia. Azeued. in l. 1. num. 171. D. in l. 3. num. 34. 35. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Enriquez lib. 14. de irregularit. cap. 5. num. 4. Caltr. de iust. heretic. punit. lib. 2. cap. 9. Param. de origini. Inquisit. lib. 3. quest. 9. num. 206. Pichard. sup. num. 16. Dian. vbi proximè. Turch. lit. H. conclus. 102. n. 9. Petr. Greg. sup.

35 Quartū nepotes hæretici exī in huiusmodi peñis non teneri, vt decūlum est in cap. statutum 15. de hæretic. in 6 sed si mulier in hæreticum incidenter soūn filii non autem nepotes, etiam ex filio puniuntur, Ant. Gom. d. cap. 2. num. 4. Menoch. conf. 128. num. 11. Azor. in ist. moral. lib. 8. c. 13. post. quest. 8. in 8. para hæretic. Pat. Molin. num. 19. vers. Filii ramen. Pat. Suar. tom. 5. in 3. part. disp. 43. sect. 3. num. 1. Peña sup. part. 3. comment. 194. in princip. vers. Quantum ad primam, Gutier. d. quest. 52. num. 3. Parlador. sup. d. num. 4. Lotter. ex numer. 61. vbi late, Farinac. cum plurimis, num. 51. Sanch. d. cap. 27. num. 2. Rationemque ibi reddit, quia inchoo viti deterior est, quam fac-

minet, & liberi potius patrem, quam matrem repräsentant, ac quemadmodum paterni familiæ honores, nobilitas, & dignitas alcedentium per maternam lineam posteris deferuntur; ita & infamia, ac poena aliae eisdem plus nocere debent. An vero filia hæretici, vel nepitis ex filio infamia, vel alia poena afficiatur, docent Pat. Hurt. d. disp. 88. §. 27. Farinac. in prax. d. quest. 116. §. 3. num. 97. et si in crimen læte Maleficiatis hæmat loquatur.

Quintū, nedum hæreticorum liberos, sed etiam credentium, defensorum, receptatorum, ac fautorum corum his poenis subiicit, d. cap. 2. §. Hæretici, de hæretic. in 6. Sanch. vbi proximè, Merlin. d. q. 1. n. 9. Farinac. n. 49. Pat. Hurtad. sup. §. 38. Clar. d. §. Hæretis num. 16. Lotter. num. 73. qui autem centeantur credentes, defensores, & docent Pat. Suar. disf. 14. sect. 1. à princip. Simanc. tit. 15. Sanch. cap. 10. Peña part. 2. quest. 50. cum alijs. Hurtad. sec. 2. à §. 28. Farinac. q. 182. §. 1. §. 4. §. 8. §. 9. à princip.

Vitium, filios eius qui vt su' pectus 37 de hæreti damnatur, ab his peñis immunes esse, Pat. Hurt. §. 231. Farinac. d. quest. 116. num. 67. Put. decis. 400. lib. 2. Peña sup. comment. 164. vers. Nam filii suspectorum, Sanch. cap. 27. num. 29. Zanchin. de hæretic. cap. 28. num. 3. 4. Lotter. sup. num. 97. cum seqq. Dian. part. 4. trac. 8. resol. 75. vers. Notandum est tamen, Pat. Suar. de fide disp. 24. sect. 2. num. 6. Id est de filiis denunciantibus patre hæreticum. Hurtad. sup. Sanch. n. 30. Farinac. n. 37 Decian. sup. lib. 5. cap. 45. num. 5. Dian. vbi proximè. Similiter, si pater hæreticus resipicatur, nulla poena eius posteris irrogatur. Hurtad. §. 20. Bonacini. sup. punct. 7. num. 9. Sanch. cap. 27. num. 20. Carter. de hæretic. num. 14. 1. Merlin. d. quest. 3. in 18. Surd. conf. 168. num. 14. Cantera sup. tit. de hæretic. cap. 1. num. 17. Mangil. de iniquitat. q. 4. num. 38. Ricciu. sup. d. lib. 5. cap. 30. num. 41. Pat. Molin. d. dispu. 658. num. 19. vers. Filii tamen, Azeued. in l. 3. num. 26. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Thusc. d. conc. 102. num. 10. Gutier. d. quest. 52. num. 2. & quest. 55. ex num. 2. Lotter. num. 74. cum seqq. quorum plicique afferuntur, hoc procedere, quanvis reus nondum sit ad poenitentiam receptis, modo ad eam recipientiam paratus accedat. Idem pi-

Ilibus laudatis, tener, Farinac. num. 64. per textum in cap. statutum 15. de hæretic. in 6. Hoc tamen non procedit in hæretico, qui brachio fœculari comburendus traditur, nam etiā ut Catholicus obeat, nihilominus filii eius poenas non evadunt, Bonacini. vbi proximè, Dian. d. resolut. 75. in princip. Sanch. num. 23. Simanc. d. tit. 29. num. 17. vers. Sed re attentius perspexa, Ricciu. d. c. 30. num. 32. cum seqq. Parami. sup. lib. 3. quest. 9. num. 209. Farinac. num. 65. Peña d. comment. 164. vers. Circ. secundum. cum seqq. Parlador. different. 108. n. 12. quanvis aliqui contra sentiunt, quo se referunt Sanch. & Farinac. de quo videamus Gutier. quest. 56. pertotam. vbi probatur, filios eorum, qui in hæreticum sunt relati, ideaque comburuntur, si in poenitentia pœnis non ali logi, & Lotter. ex num. 77. His addere libertas, quod si dubitatur, an aliquod officium sit publicum, ut ad illicet hæreticorum filii non admittantur aquilitoris cum Episcopo de hoc sunt cognituri, Dian. resol. 7. vers. Et ad uerte, Peña part. 3. comment. 8. Narbon. in l. 2. glo. 20. n. 108. tit. 3. lib. 4. recopilat.

38 Fili, & nepotes per virilem sexu eius, qui Crimen læte Maleficiatis perpetravit, iuris infamia notantur, & nulla munera, vel officia publica possunt obtinere, Ant. Gom. d. cap. 2. num. 13. Sanch. cap. 29. num. 1. Gutier. num. 30. Molin. d. cap. 11. num. 50. Menoch. conf. 99. num. 218. Gigas sup. tir. de pœn. quas fili incur. quest. 1. Decian. d. lib. 7. cap. 31. Fachi. controueriar. lib. 7. cap. 25. Gratian. disceptation. cap. 368. n. 7. Bol. in prax. c. inim. tit. de crimin. lese Maleficiat. num. 134. 137. Pat. Molin. d. disp. 658. num. 26. Merlin. sup. quest. 30. num. 3. Farinac. in prax. quest. 116. §. 3. num. 3. Hac tamen poenas, & alias statutas in d. l. quæ quis, non incurrit, se nimis fit, vel nepotes proditoris teneantur, in communi, Clar. d. §. Le se Maleficiat. n. 1. num. 2. Infames autem ad Ordines Ecclesiasticos admitti non possunt, d. cap. infames. cap. testes 39. 2. quæsl. 7. Ita ex his teneat Pat. Suar. sup. sect. 3. num. 2. Bonacini. num. 13. Dian. part. 10. trac. 11. miscellanea. resolut. 26. in princip. Farinac. d. §. 3. num. 83. Barbol. in collectan. ad cap. fatis peruersum, n. 2. 56. disjuncti. Hurtad. §. 26. Vnde cum dubium occurrerit, an officium aliquod publicum ceneatur, vt ab eo liberi proditorum excludantur, Principeps, vel indicessibilo ad hoc designati id

Sed cum dubium occurrerit, an officium aliquod publicum ceneatur, vt ab eo liberi proditorum excludantur, Principeps, vel indicessibilo ad hoc designati id

Addit. ad Couarruias.

id decernere debent, Pat. Molin. d. dis*p.*
658. n. 12.

42. Nobilitas tamē sanguinis, vel priuilegiū huiusmodi filii non admittitur, nisi ea, quae ab ipso delinquentē in eos descendēret. Idemque de crimine hæresis dicendum erit. Simanc. d. tit. 29. num. 18. Pat. Suan d. dis*p.* 24. num. 7. Menoch. conf. 1128. num. 45. Pat. Hurtad. sup. 6. 17. Sanch. qui latē agit; cap. 29. per totum. Tiraquel. de nobilitat. cap. 35. nū. 4. Azeued. in l. 3. num. 29. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Villadieg. in foro ju^rgo in prolog. leg. 11. n. 72. Gatter. q. 3. n. 8.

43. Præterea possunt succedere in maioratum ab alio, quam à patre reo Maletatis institutū, antequam tentatio condemnatur, cuiam lib primogenito iuridictio, vel dignitas, vt latitudine continetur, quod umiliter in filiis hæretici obtinetur. Sanch. omnino videndus de utroque latissimè agens, cap. 30. p. r. totum. Molin. de primogen. d. cap. 11. ex num. 50. quanvis, num. 54. relinquat cogitandum, vbi Addition. Menoch. conf. 8. 0.5 ex num. 45. & conf. 8. 0.8. num. 44. cum sepp. Pat. Molin. sup. num. 25. Villadieg. vbi proxime, num. 76. 8. 1. Simanc. d. tit. 29. num. 27. led si primogenitū fundatur, patre iam dñano, filii ad illud admittentur, modo per donationem inter viuos suillet institutū, nam ex ultima dispositione succedērunt, non poterunt, cum ex d. l. quisquis, acquirere ex ultima voluntate, non ex contractu prohibetur, Sanch. cap. 29. num. 10. 1. Gregor. Lop. in d. l. 2. glof. 10. col. 2. tit. 2. part. 7. Molin. d. cap. 11. num. 50. vers. Ceterum. Ioco autem cum aliis, quam delinquens patens fundat maioratum, diffinitionē fecimus in hoc ultimo casu, quād scilicet post patrem condemnatum primogenitū fit, & non in priori, quoniam filius proditionis succedēre potest, etiam ex relatiōne, quando ius invariabile, sive spes succedendi precedit patris damnationem, hæc enim per paternum delictum non afferunt, cumque ad succedendum in maioratum omnes vocati talem spem nascendo cōsequantur, lex ius iam quæsumus filii proditionis non admittit, nec priuat eos bonis, aut efficiat ante crimen patris obstantis, Sanch. cap. 28. num. 10. Pat. Hurtad. 9. 18. que quidem spes tempore institutionis primogenitū centerit acquisita, vt obseruant Sanch. cap. 30. num. 11. Molin. num. 52. Pat. Molin. sup. quibus accedunt Aut. Gem. in l. 40. Taur. n. 91. vers. Tertio non obstat, Anton. Corbul. tract. de iur. emphyteutic. tit. de cauf. priuat. ob mort. ciuil. num. 28. Menoch. conf. 805. num. 31. Ant. Conc. in d. l. quisquis, verb. omnium & proximiorū successione. Hic enim affirmanit, filios proditionis non priuari successione, ad quam spem certam habebant, antequam parentes damnantur, atque ideo in priori specie, sive maioratus intitulatur per contractum, sive per ultimam voluntatem ad successiōnem huiusmodi filii sunt admittendi. At in posteriori casu non nisi primogenitū per contractū fundetur, seu constitutatur quia tempore paternæ damnationis de crimine nullani spem certam ad succedendum in maioratum nondum constitutum habere poterant, quare in capacitas succedēdū ex ultima voluntate ipsi oblati. Quæ omnia ex mente DD. quos hic laudamus aperte colliguntur.

Sed occurrit dubium, si post condemnationem patris ei filius nascatur, num hic possit succedere in maioratum antiqua in ultima voluntate institutum, videtur enim nullam spem successiōnis quæci ei posse, ante quam editus sit, argument. I. eius, qui in prouincia ff. si cert. p. et. cumque nativitas tempore inhabilit inueniatur ad succedendum ex testamento, dici non potest, spem lucentis filii ante incapacitatem quæciam, quo celstari super tradita Nihilominus idem & de hoc filio, ac de iānatis, cum pater damnabatur, sententiam est, etenim ex quo maioratus fuit institutus omnibus successoribus in infinitum spes celstis succedendi, quæ quidem ei, qui in vtero ei acquirit, argument. I. qui in vtero 7. & 26. ff. de stat. homin. poenas autem ob paternum crimen non incurrit antequam nascatur, cum ius pro natis habeat, qui in vtero sunt, quando de eorum commodis tractatur, non alias, d. l. qui in vtero 7. l. fin. ff. decollat. honor. unde prius queritur ius ad succedendum, quam inhabilitas superveniat, quæ, vt dictum est, spem iam quæciam auferre non valet. Sed videbitur alii, quod secundum hæc poterit succedere in maioratum post patris condemnationem in ultima voluntate institutum in vitima vol-

rate, qui nascitur post institutionē, quia prius acquisiuit spem successiōnis, quam ponam incapacitatis incurret. Negatur tamen paritas, cum in prima specie vocatio fuerit facta tempore habili, in secunda verò contra prohibitionem legis fundator vocauerit proditionis filii, atque ideo non constituit à principio dispolio ob incapacitatem vocati, l. si alien. 49. 6. 1. ff. de iure. l. in modicis extraneis inf. de heret. qualit.

45. Verum, quando parenti qui maioratus instituti Maletatē Diuīam, vel humānam offendit, est distinguendum, nā aut cū fecit ante delictū, vel, post illud, hoc casu corrūt maioratus, illo adhuc subdistinguendum est, etenim si filii per contractum reuocabiliiter, vel irreuocabiliter primogenitū institutum sustinebitur, filiique fundatori rei succedent, secisi per ultimā dispositionem, quoniam his, vt paulo ante dicebamus, acquirere ex contractu, non ex ultimo elo- gio, permisum est. Ita Sanch. d. cap. 30. num. 13. Ant. Gom. in l. 40. Taur. num. 91. vers. Advertendum tamen, Molin. d. cap. 11. num. 23. Pat. Molin. dis*p.* 659. per totam.

46. Supra dicta abſtū difficilest procedunt in primogenitū, quibus iuridictio, vel dignitas annexa non est, vbi enim maioratus Ducatus, Marchionatus, vel saltem iuridictio accedit, merito potest dubitari, aut liberi hæreticorum, aut proditionis tunc admittendi, tunc propter infamiam, tūq. iure prohibentur officia, vel dignitates oblinere, qua propter eos excluē debet probat Parador, different. 108. 6. 1. num. 4. Gregor. Lop. d. glof. 10. col. 2. Gutier. qui alios laudat, q. 54. ex num. 14. vbi testatur, per Supremum Cattel. Senatum filio hæretici fuisse ad iudicatum auctum primogenitū, vbi dignitatis interdictio, quæ illi erat annexa. & Molin. num. 54. dubitat, quibus longe sunt, qui abolute docent, filios huiusmodi delinquentium à quoconque maioratu repellendos, vt D. id. Per. in l. 1. col. 7. vers. Sed circa praef. q. 3. tit. 7. lib. 8. Ordinament. Borg. de Piz in question. ciuil. q. 7. a. num. 57. fed DD. relati sup. num. 43. respondent, hæc procedere, cum dignitas principaliter queritur, scilicet si per consequentiā, vt in maioratu contingit, cui dignitas est accessoria, multa enim, quæ directō fieri non permittruntur, per consequentiā. licet, vt fiat, l. 1. ff. de authorit. tutor. l. quod dicimus 7. eod. tit. l. ff. 3. qui 30. ff. de liberat. leg. si aliena 10. 6. 1. ff. de iure. l. in modicis 24. ubi glof. verb. accessit ff. de cōtrah. emp. cap. ex litteris 7. de iur. patronar. Hec tamē solutio iuruplo non caret, vt colligitur ex Lat. 4. 6. 1. vers. Sive autem, ff. de ijs. q. norant. infam. l. in fraudē 10. ff. de ijs. quib. vt indign. Nihilominus quanvis dubia sit quælio, prior leuentia Sanch. & a liorum tradita supra, d. num. 43. amplecti ex eo debet, quod d. l. quisquis, & omnes, quæ pro alienis criminibus poenas non delinquentibus interrogant, sunt odio- ite, & quantum fieri possit, restringen- da. cap. oīta. de reg. iur. in 6. Merlin. d. q. 30. num. 26. Ceuall. d. q. 65. 1. ad finem, Tulch. lit. P. conc. 212. num. 33. Guazzin. de defens. reor. d. defor. 33. num. 9. Caball. resolut. criminal. conf. 149. num. 19. Me- noch. de arbitrar. conf. 345. n. 11. Surd. de- cij. 167. n. 4.

Solit quiri, an propter crimen lexe⁴⁷ Maletatē à matre committū filii incidunt in poenas, de quibus in d. l. quis- quis, & partem affirmatiuam sequitur, glof. verb. minus aujuras, in d. l. quisquis, vbi Cyn. Alexad. in tract. de malici. verb. che ay tradito la patria, num. 12. lui. Clar. d. 6. lexe Maletatis, num. 13. vers. Quero etiam, Pat. Molin. d. dis*p.* 658. num. 12. Negotium vero magis communiter D. tenet. Greg. Lop. in d. l. 2. glof. 6. Alber. in d. l. quisquis. Hottieni. in cap. vergentis, de heretic. Decian. sup. d. cap. 41. num. 14. Merlin. d. q. 30. num. 21. Farinac. d. q. 116. 6. 3. num. 100. Gigas sup. q. 17. 4. num. 3. Peregrin. de iur. ssc. lib. 3. tit. 9. num. 6. constitutio ciuium, d. l. quisquis, quo solum loquuntur de patre delinquentia matrē, cum illa oīta sit, extendēda non est, maximē vbi ciueritatis ratio reperitur, nam filii matrem non repræsentant, nec sunt de ipsius familia, l. pronunciato 195. insine ff. de verbis. significat nec tam finies matrē, quæ patrī quod mores exilimantur propriæ persicatio- nem temis, quæ in eo folio est, Lotter. num. 66. 69. nam foemina cum ipso nō concurret in generatione, coicit Aristotel. degenerat. lib. 2. cap. 2. Federic. de Senis conf. 301. num. 1. vers. ipsa opinio. Lotter. d. q. 28. num. 66. Sanch. de ma-

Addit. ad Couarruias.

trimon. lib. 2. disp. 21. num. 10. 11. vbi plures, et si contrarium probabile sentiat, sceminaque non ita audaces sunt, ut vili ad facinus arduum proditionis aggredientur, d.l. quisquis, §. Ad filias, in fine, quare oportet, vt hi magis, quam illæ, peccata in liberis statuta, terreantur. Sed cum communis DD. tentativa proberet, filios haeretica poenas incurtere, quæ sunt in filios haereticorum flabilita, vt constat ex allegatis, sup. num. 35, quare aliud est dicendum in crimen laesa Maiestatis humana? Cui oblectioni potest responderi, rum quod scemina patim labuntur in heretico, vt experientia docet; pertarò humanam Maiestatum offendunt, notant Greg. Lop. Clar. & alii proximè adducti, atque ita actius puniendum est scelus, quod frequentius patratur, l. aut facta 16. §. vlt. de paen. l. 8. tit. 31. part. 7. vbl. Greg. Lop. glof. 10. Tū infectio languinis materni quantum influat in liberos, vt in haeretis prauitatem incident, neminem fugit, quapropter cum in eis materni flagiti exempla metuantur, iuliè coercentur; sed an virtus matris, quæ in humana Maiestatem deliquerit, eius descendentes afficiantur, vt materna sequantur vestigia, nullus scire potest, cum mulieres tale crimen committere, ferè nunquam eveniat.

Num. 2.

48 Nepotes ex filio eius, qui Maiestatis reus damnatus est, easdem poenas incurront, quas filii ex d. l. quisquis, quæ extensio nitorum constitutio Imperatoris Federici, cuius hic D. Couar. meminist; verba eius sic se habent: Reos lae Maiestatis in personis eorum, & liberorum suorum ex hæredatione damnamus. Multò fortius, iñfususque contra Dei blasphematores, & Catholicæ fidei detractores provocamus; eorumdem haereticorum, receptatorum, fautorum, & adiutoriorum suorum haereses, & posteros usque ad secundam progeniem beneficis cunctis temporalibus, publicis officijs, & honoribus Imperiorum authoritate priuantes. Quæ constitutio edita fuit Padua anno 1254, extatque apud Sanctum Inquisitionis Tribunal sub Bulla Pontificia, quam referunt Peña Indredor, ad finem int. liter. Apostolicæ pro Offic. Sancti. Inquisit. Cyn. in d.l. quisquis, in fine questionum, Alberic. ibi col. 3. quam ampliationem tenuerunt Ant.

Gom. d. cap. 2. num. 15. & in l. 40. Taur. num. 9.1. vers. Tertijs principi paliter, Sanch. cap. 28. num. 2. Molin. d. cap. 11. num. 50. Iul. Clar. sup. num. 13. Menoch. d. lib. 5. prof. 33. ex num. 12. Gutier. sup. cap. 30. num. 30. Gig. d. tit. de paen quas fili incur. quæst. 15. num. 17. Farin. num. 89. Greg. Lop. eti dubius, in d. l. 2. partit. glof. 5. post medium. Pat. Molin. sup. num. 20. Butrigat. in d. l. quisquis, col. 2. in fine, vers. Modo quo, loan de Platea, §. Publica autem, col. 2. vers. Item habet locum in neptibus, infi. de publico. iudic. Peregrin. sup. lib. 3. tit. 9. num. 5. fecis in aula delinquente, Farin. sup. Aut. Gom. d. n. 15.

Sed de iure Regio talis ampliatione non 49 procedit, cum in d. l. 2. tit. 2. p. 7. nulla nepotum mentio fiat, vt notant Gregor. Lop. Pat. Molin. & Sanch. vbi proxime, Gutier. sup. d. quæst. 5. 2. num. 6. quibus accidunt idem sentientes Pichard. in d. §. Publica autem, ex num. 14. Gom. Vato in præ. quæst. vlt. num. 5. & probatur ex l. 3. ad medium, tit. 8. lib. 8. Recopilat. Nec refragatur, l. 6. tit. 13. part. 2. vbi dicitur, omnes descendentes notari ob prodictionis crimen, nam debet intelligi de infamia facti, prout aduerterit ibi Gregor. Lop. glof. 2. quem Pat. Molin. & Sanch. sequuntur, qui omnes dubitant, an de iure communij, opinio contraria vera sit? secundum quod nepotes non teneri penitus l. quisquis, docent Decian. d. lib. 7. c. 41. num. 7. Merlin. d. quæst. 30. num. 15. quibus contentit Pichard. sup. quæ generaliter loquitur.

Num. 3.

Filij, ac nepotes haereticorum illegitimi, etiam ex quoquem damnato complexo procreati, modo pater certus fit, poenas iure impositas non alter, ac legitimis sustinet, nam cum in illis eadem ratio militet, non debent melioris esse conditionis, quam isti, Menoch. d. lib. 5. prof. 33. ex num. 9. Sanch. cap. 27. num. 1. Simanc. d. tit. 29. n. 16. Pat. Suar. de censur. disp. 43. sect. 3. num. 2. Surd. cons. 3. 8. 6. num. 6. Iacob. de Graff. in aureis decis. lib. 2. cap. 11. num. 19. Azor. tom. 1. lib. 8. cap. 13. quæst. 8. in 8. haereticor. paen. Farinac. d. quæst. 191. num. 54. Sanctarel. sup. cap. 36. dub. 1. num. 5. Ricciul. d. cap. 30. num. 1. Peña part. 3. comment. 163. Pat. Hurtad. sup. §. 24. Dian. part. 4. tract.

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. VIII.

8. resol. 76. vers. Notactiani. Lottei. sup. num. 71.

51 Idem iuriis est de liberis reorum Maiestatis humanæ, Molin. cap. 11. num. 56. Sanch. & Menoch. vbi proxime, Gregor. Lop. d. glof. 5. ad mediu. Gig. d. tit. de paen. quas fili incur. quæst. 7. Pat. Molin. d. disp. 65. num. 2. Clar. num. 11. Farinac. d. 9. 3. num. 86.

52 In adoptiuis vero cum cessent ratios dilectionis paternæ, ac sanguinis infectionis, ob quas filii ob parentum sceleris peccatas dant, d.l. quisquis, locum habent non pollunt, immo eidem legitima debetur, cum alias de iure praefatur, nii delictum adoptionem præcedat, quod etiam in haereti intelligentum est, vt per Farinac. num. 116. Sanctarel. sup. Ricciul. ex num. 7. Gig. quæst. 7. num. 6. Decian. vbi proxime, num. 6. Quando autem adoptatis, vel arrogatis liberis legitimis debetur, fusè tradit Merlin. sup. lib. 1. tit. 2. quæst. 2. per totum. Quæ conclusio videtur amplianda, et si aus maternus nepotem adoptauerit in filium posteaque in crimen Maiestatis incidet, nam causa, & proximitas naturalis debet attendi, nec veritas imaginatur, quals est adoptio potest obumbrari, i. filio, quem pater 23. ff. liber. & possum.

53 Sed emancipati filii poenam præfatis subiunguntur, ac si in potestate existenter delinquentis ex rationis identitate, vt notant Greg. Lop. in d. l. 2. glof. 5. in priu. cip.

Num. 4.

54 An filii haereticorum beneficijs obtentis, aut equam parentes notorietate, aut sententia hæresim commissione constet, priuari debeat? est quæstio satis controversa, de qua fuit Sanch. d. cap. 28. num. 27. Ojeda de incompatibil. beneficior. cap. 23. ex num. 100. & alii ex eis, quos statim laudabimus. Suntque duæ opposite sententiae. Affirmatiuam tuerunt Flamin. de resignat. beneficior. lib. 3. q. 1. n. 34. Decian. sup. lib. 5. cap. 20. num. 5. & cap. 45. num. 6. Gig. sup. lib. 3. quæst. 11. in fine. Peregrin. d. lib. 3. tit. 10. num. 2. Roman. sing. 603. Garcia de benefic. tom. 2. part. 1. cap. 10. num. 72. 7. 3. Lambettin. de iure patronat. lib. 2. part. 1. quæst. 9. num. 7. alias 11. Chaffald. de Imperator. quæst. 118. num. 13. Beroi. in cap. item cum quæst.

num. 43. de restitut. spoliatorij. Mufcatell. in præ. crimin. tit. de crimin. lef. Maiestat. Diuin. & human. in fine. Graffis. sup. lib. 2. cap. 11. num. 11. & secundum hanc tentiam iudiciale Rotam post longam discussione, teftis est Marecor. variar. lib. 2. cap. 3. 5. num. 10. quanvis ibi iudicium suum non interponat, Tusch. lit. H conc. 101. num. 3. Lottei. de re benefic. cias lib. 3. quæst. 28. a num. 81. vbi nu. 99. quid si mater sit haeretica.

Negatiuam vero partem, & sic quod 55 filii haereticorum, nec iure ipso, nec per sententiam polsint prædictis beneficijs priuari, cum D. Couar. amplectuntur, Pat. Suar. d. disp. 24. sect. 3. num. 5. Hurtad. §. 13. Sanch. n. 8. Menoch. conf. 808. num. 36. Dian. part. 4. trac. 8. resolut. 76. vers. Verum contra, Rebuci. in præ. benefic. tit. de mod. amittend. benefic. num. 25. Gutier. sup. quæst. 5. 3. a num. 3. Montaluz. in l. 4. verb. dignidad. ad finem, tit. 26. part. 7. Zechi. in summ. tom. 1. tit. de fid. c. 11. n. 16. Carrer. de heretic. n. 141. Azeu. in l. 1. n. 206. tit. 3. lib. 8. Recop. Azor. sup. in 8. haereticor. paen. Afflict. lib. 3. feudal. tit. quæ sint regal. §. Et bona committentium, Ojeda sup. Patam. de origin. Inquisit. lib. 3. q. 5. num. 203. Iul. Clar. d. §. Haeretic. num. 6. Otalor. de nobilit. part. 4. cap. 9. num. 9. Simanc. d. tit. 29. num. 2. & in enchyrid. iudic. tit. 63. num. 9. Saleced ab Bernard. Diaz. in præ. cap. 14. vers. Quinimo filij haereticorum, Peña. d. comment. 163. col. penult. vers. Sententiam superiori oppositam, & quicquid de iure sit, consuetudine obtinuit, vt beneficij non priuatur obtentis, vt notant Tusch. sup. num. 4. Simanc. d. tit. 29. num. 7. Clar. vbi proxime. Gutier. Canonicar. lib. 2. cap. 30. num. 38. Ojeda. sup.

Quæ assertio ampliatur ad beneficia, 56 quæ filius habuit post paternum clumen priuquam sententia de eo fuisset lata, vel alias confessione in iudicio, aut notorietate parentem haereticum esse apparet, nam ipsa iure poterit retinere, cum ad hoc haeretus alcendentis non officiat, nii poliquam modis præfatis manifesta sit, Sanch. num. 3. 1. Simanc. Peña vbi proxime, Pat. Suar. de censur. disp. 43. sect. 3. num. 2. Hurtad. §. 25. fallit tamen si ad preces patris haereticij, etiam occulti beneficij filio fuerit datum, Sanch. num. 29. 31. Montaluz. sup. Pet. Gregor.

Addit.ad Couarruias.

Syntagma, part. 3. lib. 33. num. 31. quod generaliter statutum est in cap. 2. §. Ad hæc de hereticis in 6. etenim, is qui præcibus hereticis Ecclesiasticum confequitur beneficium etiam ignorans, eo priuatur, quod si sciens ad alia obtinenda uidem inhabilis redditur. Ita Azor vbi proxime, Sanch. d. num. 29. Gonçal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 15. num. 68. Maref. sup. n. 9. Aug. Barbol. de potest. Epifcop. part. 3. allegat. 57. numer. 230. Pet. Gregor. supra cap. 8. num. 3.

57 Postquam autem patris crimen notoriæ detectum est, filius, si aliquod beneficium adipiscitur, ipso iure priuatur eodem. Sanch. num. 33. Hurtad. §. 25. ad finem. Hinc est, ut post notoriam crimen heresis paternæ nequeat filius beneficium, quod ante obtinuerat, licetque retinet permutare, cum inhabilis sit ad acquirendum beneficium alterius permittantibus, quare si permutatio fiat, eveniet, quod vitroque careat, obtereo, quod possebat, quia illud dimisit per reignationem obtinendo, propter incapacitatem, Sanch. num. 33. 34. Flamin. sup. lib. 11. quest. 5. num. 27. quod intellige etiam de notoriata facti, Dian. alios referens, d. resolut. 76. et. N otandum est etiam, Sanch. d. cap. 27. n. 28.

Ibi: Cui questionis premitendum est.
58 Quoties prohibetur aliquis, ne possit ad officia, vel beneficia accedere, non censetur illis, qua iam possidet, ipsa-ri, glos. verb. obtinenda, in Clement. I. de pœnis, Sanch. cap. 28. num. 25. Cardinal. in d. clement. verb. ipsius. num. 3. quest. 2. Imola num. 18. vers. Glossa, obtinenda, Bonifac. num. 54. Pet. Barbol. in l. cum pre-
tor. §. vlt. num. 186. ff. de indic. Lotter. sup. num. 60.

Ibi: Sic licet infamis.

Infamia facti notarius quanvis prohibeatur Ecclesiastica adipisci beneficia, ea, qua possidet tempore, quo illam incurrit, non amittit. Pet. Barbol. vbi proxime, Henr. in summ. lib. 13. cap. 38. §. 3. ad medium, Campanil. in ducator. iur. Canon. nbr. 11. num. 5. in fine, Garc. de be-nefic. part. 7. cap. 8. num. 35. 36. sed infamia iuris auctorita obtenta, Lotter. de re be-nefic. lib. 3. quest. 33. ex num. 59. vbi quod desideratur sententia priuatis.

Ibi: Quo in loco adnotandum est.

Hereticos beneficijs, etiam ante cri-
men posseis priuari, nulli dubium est per text. in cap. ad abolendam 9. §. Pre-
sentis, de hereticis. Illud vero soler ciputra-
ri, num talis priuatio ipso iure contin-
get, vel sententiam contra eosdem fer-
ri, desideretur? & hoc ultimum susinet
Simanc. de Cathol. inst. tit. 46. num. 7. 1.
72. Gomez ad Regul. Cancellar. reg. de an-
nal. possit. quest. 52. Pat. Vazquez 1.2. dispi.
17.2. cap. 2. num. 11. Henr. sup. lib. 3.3. de
excommunicat. cap. 56. num. 2. Salced. ad
Bern. Diaz sup. c. 114. lit. A. quibus acce-
dere videatur, Hurtad. d. tract. de Fide, dispi.
87. feb. 2. §. 16. ac de lute posse defendi,
fatur Aug. Barbol. sup. d. allegat. 57. n.
37. à quibus non omnino discedit Pat.
Suar. de fid. dispi. 21. feb. vlt. n. 18.

Nihilominus oppositum, scilicet sen. 61
tentiam opus non esse, communiter pla-
cket, vt docent Bernard. Diaz. d. cap. 114.
num. 2. Peña sup. part. 3. q. 11.3. comment.
162. Sanch. cap. 26. num. 6. Maref. d.
cap. 35. num. 1. Garc. sup. part. 11. cap. 10.
num. 6. Farinac. de heres. quest. 189. ex n.
69. Menoch. de arbitrat. lib. 2. cef. 416.
num. 61. Spin. in specul. testam. glos. 12. ru-
bric. num. 45. Azued. in l. num. 203. tit.
3. lib. 8. Recopilat. Flamin. sup. lib. 3. quest.
1. num. 32. Refut. d. tit. de mod. amittend.
benefic. num. 4. Ricciul. sup. lib. 5. cap. 19.
num. 19. Reginald. in præ. for. paient.
lib. 30. tract. 3. num. 318. Rot. decis. 707.
718. lib. 3. part. 3. diuersor. Lotter. sup. d.
quest. 28. ex num. 20. vbi quod idem est
in crimine letæ. Maie statis humanae, de
quo latè q. 30. pertot. & quid de Principe
fæculari, ex n. 142.

Est tamen auctorandum, etiam iuxta 62
hanc polioriem sententiam heresis
reum ante sententiam, qua vt talis dam-
natur, astrictum non esse ad dimittendū
beneficium, suoq[ue] interimi post ictus
admissum fructus facere, Sanch. n. 7.
Menoch. num. 62. cum sequentib. Flamin.
num. 43. & alijs apud Sanch. qui n. 8. sit,
idem esse post sententiam antequam per
iudicem exequatur, nisi in ea præcipia-
tur heretico, vt illicet beneficia dimittat.
Sed post condemnationem, seu exequi-
tionem fructus perceptos ex die, qua in
heresim lapsus est, restituere copilitur,
Sanch. cum alijs n. 10.

Ibi:

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. VIII.

Ibi: ipsi vero hereticorum factores.
63 Fautores, vel receptatores hereticorum
beneficia iam ante delictum obtenta ipso
iure non amittunt, sed sententia prius in
eos ferenda est, Sanch. n. 15. Peñâ d. com-
ment. 162. n. 15. Hurtad. d. dispi. 88. §. 38.
Pat. Sgar. ubi proxime, dispi. 24. feb. 1. n. 15.
Decian. sup. lib. 5. cap. 1. n. 3. Sanctare. c.
11. n. 32. Griland. in tract. de hereticis. q. 9. n.
1. Lotter. d. q. 28. nu. 29.

Num 5.

64 Percebat quislibet est, utrum filii her-
eticorum ante paternum crimen concepti
comprehendantur sub cap. 2. §. Hereticis
de hereticis, in 6. & alijs, que in liberis eo-
rum stabiliunt? de qua vt paulo latenter
allegados differunt latissimè, ac re-
garding. Sanch. d. cap. 27. ex n. 6. Escob. de purit.
sanguin. p. 2. q. 4. §. 4. nu. 34. cum seqq. Gu-
tier. de delict. q. 1. n. 1. n. 3.

65 Est obiter prenotandum, quod licet
D. D. communiter in hac controverbia lo-
quuntur de filiis natis ante hereticum, sunt
intelligendi etiam de conceptis; nam qui
in utero est, quoties de eius commodis,
vt in pre-entis, dilupatur, pro nato ha-
beatur, in utero. §. 26. ff. de stat. homini.
2. §. Si ad tempus ff. de Decisionib.

66 In hac legitim controversia est pro vir-
que parte communis opinio, & negatiue
respondent, benigne Tiraq. de iur. pri-
mogenitor. q. 71. n. 4. Eman. Suau. in Thefan.
recop. sentent. lit. H. verb. Heretos condé-
nati, n. 117. Clar. d. 9. Heretos, n. 17. in fin.
Bonacol. commun. verb. Hereticorum bona,
Mieres de maiorat. p. 2. q. 4. illat. 2. nu. 7. in
prim. edit. Torreblanca. de magia. lib. 3. cap.
12. n. 48. Molin. d. cap. 11. nu. 54. D. Juan
Vela de pæn. de iur. cap. 21. verf. Secundo
puniantur, Villadieg. in foro juxgo ad pro-
log. l. 1. n. 29. Pat. Molin. d. dispi. 638. n. 21.
Simanc. in Enchirid. iudic. tit. 63. n. 10. Sa-
ch. sup. n. 10. Hurtad. feb. 2. §. 20. vbi te-
statut, filium heretici combuli ex senten-
tia Supremi Regij Senatus Castilex pat-
ternum Comitatu obtinuisse, & adege-
gian militarem dignitatem aliquam
fuisse, quod ideo ita contigit, obseruat,
quoniam ante patris delictum fuerat ge-
nitus, Tusch. sup. d. cenc. 102. nu. 37. San-
tar. cap. 34. dub. 2. n. 11.

67 Affirmatis tamè, videlicet prolem
conceptam priusquam parens heresis la-

bem contraheret, pœnas non effugere,
sequuntur cum D. Couarr. Menoch. d. ist.
presump. 33. ex num. 17. Gutier. d. cap. 30.
nu. 37. & d. quæst. 1. n. 5. Lotter. d. quæst.
28. nu. 72. Farinac. d. quæst. 191. §. 2. n. 57.
58. Calif. de leg. pa. nal. lib. 1. cap. 7. docum.
2. corollar. 1. Didac Perez in l. 1. col. 6. tit.
7. lib. 8. Ordinan. Dian. sup. resol. 74. Perr.
Barbol. in l. 1. part. 4. n. 85 ff. solut. matrim.
Ant. Gomez. d. cap. 2. nu. 16. Azor. lib. 6.
exp. 4. quest. 3. nov. Dubit questionis est. Mer-
lin. d. tract. de legitim. lib. 3. tit. 1. quest. 31.
nu. 29. Pat. Sua. de confus. d. iur. 43. sec.
3. num. 2. Mechac. de success. p. reges.
lib. 1. §. 1. n. 108. Auctord. in l. 4. I. aur.
August. Barbol. in collectan. ad cap. statutis
15. n. 3. de hereticis, in 6. Peñâ d. comment.
163. vers. Omisiss. tamè. Rota. apud Ricciul.
d. cap. 30. nu. 27. & apud Maref. d. cap.
35. nu. 9. vers. rotatamen. Sieque seruari
in Sancta Inquisitionis Tribunalibus af-
firmant Roxas de hereticis. part. 2. num. 356.
Peña ubi proximè Ovid. sup. part. 1. cap. pe-
nult. n. 99. Perez in l. 3. vers. D. spes que
fiz. la rascio, tit. 9. lib. 4. Ordinan. Simiac.
d. ist. 29. num. 22. Et ita per Supremum
Castellæ Senatum, in caula graui fuisse
indicatum, tellis ell. Gutier. d. quæst. 51. n.
9. vers. Pœsa paucis diebus.

Ratio huius a n. p. lecto de opinionis est.
qua cum ideo filii puniantur ob paternum
crimen, vt homines magis à delictis ab-
solvant metu poenæ liberorum, in qui-
bus vehementi, ut, quam in se ipsi ter-
ribiliter acciduntur, D. an d. resol. 74. & di-
ctum est sup. n. 24. Hæc causa puniendi pa-
roficiuntur reperitur in filiis natis ante
hereticum, ac post ipsam procreatis, quare
in utrilibet eadem iuris dicitur serua-
ri debet, illud 3.2. cum vulgatis, ff. adleg.
Aquil. Quanvis Sanch. & lequæs tentat,
filios ideo puniri, quoniam in eis prop-
ter languius infectionem paterni se-
cundis exemplis memuntur, vt inqulunt Ce-
fares in dict. l. quæst. 1. §. 1. quæ infec-
tio in iam natis, vel concepsis tempore admi-
litæ heretis considerari non potest: etc-
nim verius est, hanc non esse præcipuam
rationem, led primò traditam, quod ex-
pressum notavit Menoch. d. pref. 33. n. 8.
& recte: quia cum hæc præsumptio paru-
bit efficax, & ipsiusmè que fallat, Simac. de
Catholic. inst. tit. 50. num. 11. Menoch. de
presumpt. lib. 1. quest. 15. num. 25.
tanti habenda non est, vt ex ea inlon-
tes